

Heimahjálpir og heimasjúkrasystir!

Nú lítil og ongin lønarmunur er millum ófaklærd og faklærd røktarfólk innan primeru tænaðuna – hvat byður so framtíðin! spyr ein heimasjúkrasystir í viðmerking til ósemjuna á arbeiðsmarknaðinum

Heimahjálpin er við at syndrast – spell, tí skipanin hevur verið mongum heim- um hent.

Ein onnur skipan er, ið kallast heimasjúkrasystirskipanin; henda skipan er ikki eins stór og hin og tó – vit røkka um allar Føroyar. Okkara størsti veikleiki er tó, at bert ein okkara er til arbeiðis í senn í hvørjum øki; økið kann hava eitt íbúgvartal frá 1600–4000 fólk, og við avmarkaðum tímatáli og ofta langt at koyra millum bý/bygdur, røkka vit ikki eins langt vit fegnar vildu. Okkara uppgáva er sjálvsagt at fremja heilsu – og sjúkrarøkt, eins og at upplýsa og vegleiða tey fólk vit koma í samband við.

Vegna sparringar innan skipanina hjá okkum og annars øktari arbeiðsbyrði (sjúkrahúsinu skulu jú eisini spara), er tað tíverri blivið soleiðis vordið, at fleiri av teimum eldru røktarkrevjandi fólkunum, ofta við nógvum ymiskum ellisbrekum, siggja minni og minni til okkara. Hesi heima- hjálpin heilt ella part- vis yvirtíkið, og stokka vit so bert inn á gólvíð eina ferð um vikuna, í sambandi við umsiting av heilivági. Vit hava tá eisini tosað saman

um møguligar trupulleikar og vegleitt víðari fram.

Samstarvið okkara mill- um hevur altíð verið gott og fyrri okkum, ið starvast inn- an primeru heilsutænast- una, eigur hetta at vera ein sjálfvígja, um tænaðan skal rigga.

Pípan hevur tó fingið eitt annað ljóð, nú verkann er lýst imóti Heimahjálpara- felagnum, og aftan á at hava lisið brævið, ið áðurnevnda felag hevur latið prentað í Sosialinum 30. juni, er ov- boðið.

Jú – rætt er, at vit hava somu konto á figgjarlógini, men vit eru farnar niður í løn eins og øll onnur alment lónt í samfelagnum og har- afturat skulu vit eisini niður í tó frá 1. oktober í ár, hóast vit ikki megna arbeiðið, við tí tímatáli vit hava í dag.

Tit nevna m.a. í brævin- um, at tit onkun dagin kunnu vera bundnar 12 tímar fyrri at arbeiða 4, og sostatt ikki kunnu saman- berast við nakað annað ar- beiðsøki her á landi.

Tit áttu at vitað betur – fyrri okkum hevur døgnið 24 tímar, tá vit hava sera vána- ligar sjúklingar og vit fáa bert løn, fyrri tað vit arbeiða. Men hesar eru treytirnar vit eins og tit arbeiða undir og tað vistu tit áðrenn starvs-

setan.

Vit koma tó ongantíð at góðtaka, at sjúk/óhjálpin fólk verða hildin gíslar av fakfeløgum og tá tit í brævin- um eisini vísa á okkara skammiligu framferð við at gera tykkara arbeiði, eiga vit heldur at snara spurning- um á og siga, at vit nú bert gera tað arbeiðið, vit eisini áttu at gjøt, áðrenn verk- bannið – hetta, tí Almanna- stovan nú hevur játtað fleiri sjúkrasystur at arbeiða.

Mín vón skal tí verða, at Landsstýrið/Almannastov- an letur okkara skipan nakrar krónur afturat av hesi felags konto, soleiðis, at vit framhaldandi megna at gera tað arbeiðið, vit gera í dag og harvið fyrirbyggja, at sjúk/óhjálpin fólk enda í hesi manninkandi stöðu aftur.

At enda ein áheitan til tykkara, ið skrivað hava fyrri Heimahjálparaflagið. Vandíð tykkum um orðini eina aðru ferð, áðrenn tit lata tey prenta – tí eitt starv og annað – einumhvørjum má standa frítt í boði at velja sær sítt lívsstarv – ímynda tykkum Havnina dagin eftir Ólavseku uttan gótusópar- ar!!!

Heimasjúkrasystir

Lýsið í sosialinum

Flutningsgjöld innanoyggja

Galdandi frá 1/7-1993

1. Flokkur Kr. 40 + mvg	Kr. 10 =	Kr. 50 pr 100 kg
2. Flokkur Kr. 50 + mvg	Kr. 13 =	Kr. 63 pr 100 kg
3. Flokkur Kr. 60 + mvg	Kr. 15 =	Kr. 75 pr 100 kg
4. Flokkur Kr. 70 + mvg	Kr. 18 =	Kr. 88 pr 100 kg
5. Flokkur Kr. 90 + mvg	Kr. 23 =	Kr. 113 pr 100 kg
6. Flokkur Kr. 110 + mvg	Kr. 28 =	Kr. 138 pr 100 kg
7. Flokkur Kr. 120 + mvg	Kr. 30 =	Kr. 150 pr m³
8. Flokkur Kr. 180 + mvg	Kr. 45 =	Kr. 225 pr. m³
10. Flokkur Ymiskt	fyrirv. takstur + mvg	
11. Flokkur Minimum gjald Kr. 31		

Fyrri 3 kolli ella fleiri: Minimum Kr. 15 fyrri hvørt kolli

EURO-plattar (max 1 m hædd) Kr. 225 pr. platt

Í gjøldunum er iroknað: Avgreiðslugjald, fering, lossing, vøru-gjald, pakkhúsleiga (í mesta lagi 1 vika) og MVG-gjald.

Á farmabrøvini skal vekt ella rúmd og stykkjatal skrivast.

Strandfaraskip Landsins

Til minnis um skilamannin Kaj Johannesen

Tá ið eg við Guds hjálp vildi roynt at sagt nøkur orð um merkismannin Kaj Johannesen, tykist tað at verða so nógv, man kundi havt hug at trivið í. Men eg veit, at um Kaj stóð hjá mær, vildi hann sagt, »lat tað verða navn! Harrans til æru, tað tú skrivar«.

Tað sum hendi á vetri suðuri í Havn, tá ið Kaj sum 23 ára gamal gekk upp á skiparaskúla, og Andi Harrans visti Krist- us doyggjandi á krossin- um fyrri honum, og hann kundi boyggja síni knø og takka fyrri hesa stóru frelsu, sum var vorðin hansara. Tað varð til stóra signing fyrri alt hansara langa liv, og mong vóru tey, ið hann leskaði við hesi stóru gleði, hann hevði fingið ígjøgnum trúgv á krossins full- gjörda verk.

Persónliga var eg ong- antíð til skips við Kaj, men vit vóru nakrar túrar saman kring oyggjarnar til møtur; men minnst eg nógv var góðar lótur. Fyrst og fremst úr salinum Betesda, og so í Grøn- landi inni á sjómans- heiminum og um borð, har vit kundu sita undir Orði Guds og hoyra henda skilamann tala sonn orð við góðum skili (Ap. 26:25). Eg vil draga eina hending fram. Vit royndu norðuri í Hol- stensborg dýpinum við Skálanesi. So øtlaði hann veðri av SV, og vit fóru inn til Ytvilek at kroyta. Tá ið vit vóru innkomnir, kallaði Sjúrdarberg á okkum, og bað okkum um at koma út til Torvøynna, ein oygg, ið liggur í innsiglingini til Ytvilek- fjørðin. Óli bróður var skipari á Skálanesi. Vit fóru imóti teimum, og skjótt ankraði Sjúrdar- berg í vatnvíkini, og vit lögdu upp á síðuna á teimum. Sjúrdarberg hevði nógvan fisk á dekkinum og allir stóðu og flaktu. Aftan á døg- urða dagin eftir, varð boðað til møti. Tað skuldi vera undir bátadekkinum hjá okkum. Stampar vórðu holvir og dekk- skottir lögð til beinkir. Tá ið tíðin var komin, sam- aðist manningin á Sjúrd- arbergi, Skálanesi og menn av øðrum skipum, ið lógu inni, so har var trongligt. Eg kann minn- ast Kaj standa mitt í rúgv- uni í lívsins besta blóma,

fullur av kraft frá Gudi, og bera Orð lívsins fram til sjófólk okkara. Tað var ein stór lóta fyrri meg, og ivist eg einki í, at mangir, sum vóru har, minnst hesa lótu við gleði. Aðrir, sum lutuðu, vóru Per uppi í Toft og Andrias Henze.

Hetta er bert ein lítill mynd av hesum góða fiskimanni, sum Harrin unti at fylla manga trol- aralastina, og ikki minni, tá ið høvi gavst, vitnaði hann frimóðiga um Harr- an, bæði á sjógv og landi, heima og burturi og úti og inni. Ein óforferdaður stríðsmaður, sum ikki skammaðist við Harran, sum hevði víst honum so stóra náði. Bert ævin- leikin fer at vísa, hvønn týðning hesin maður hevði fyrri hetta líta land, bæði vinnuliga og ikki minst andaliga.

Tey, ið fyrst hava mist, er hansara kærur. Síðani eru tað vit, ið dagliga samlast í Betesda í Klaksvík. Saknurin er stórur. Tó gleðast vit um heim-

komuna hjá Kaj. Tað, sum alt hansara liv var upptikið av, tey ting, ið hoyrdu Himlinum til, nú sær hann Kristus andlit til andlit, nú er trúgv vend í sjón; og henda dagin, eg hoyrði at Kaj var farn, runnu mær versni í Sálmi 107:29-30 í hug: »Hann læt stormin vendast í stilli, bylgjurnar rundan um teir tagnaðu; glaður vórðu teir, tí av stilli, og Hann leiddi teir til havnina, ið teir tráðu eftir«. Hann hevði mangan strævnan túrin her og tað var gott at koma aftur á vánna, men tað var altíð fyrri at fara avstað aftur. Men ikki nú, tí nú er hann komin í havn fyrri aldri aftur at leggja út. Í Opinb. 21:1 lesa vit: »og havið var ikki longur...«, og bøn mín til Harran er, at Hann skal signa teg, Alexandru, til sálar og líkams og øll tiri kærur.

Bestu heilsanir til tykk- um øll.

Levi Joensen